

Дружина Ганна допомагає Сергію Станіславовичу ростити кандидатів у головну команду країни.

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

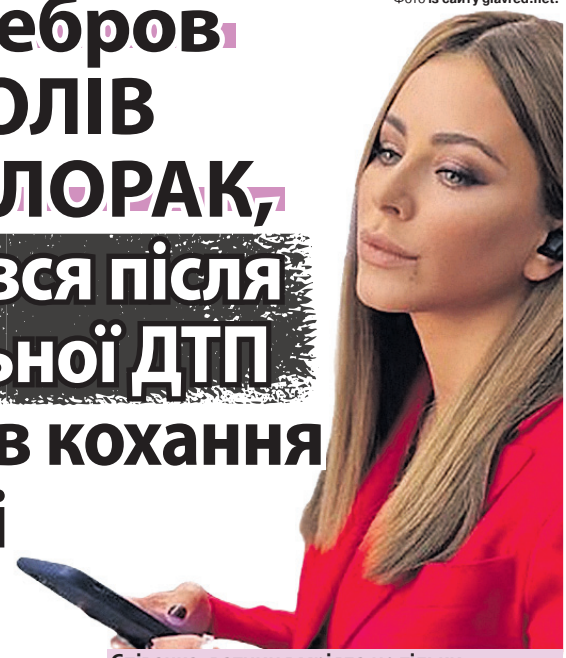
№ 11(23) листопад 2023

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

volyn.com.ua

Сергій Ребров БОЖЕВОЛІВ ВІД АНІ ЛОРАК, розлучився після смертельної ДТП і знайшов кохання на Дніпрі

Фото із сайту glavred.net.

Співачка-ватниця мріяла не тільки про роль коханки...

Пікантні факти з життя легенди українського футболу, який зараз очолює нашу національну збірну, – на с. 8-9»

Фото з архіву родини МОРОЗИВ.

За 18 років шлюбу Бог подарував подружжю 13 діток

А матір'ю-героїнею Ірина Мороз стала, маючи 35 літ

Репортаж із дому, де живе любов, – на с. 2-3»

«...Для усіх батьків у світі наймиліші їхні діти, Для малечі, навпаки, – їхні люблячі батьки!» (Ольга НАУМЕНКО).

За 18 років шлюбу Бог подарував подружжю волинян 13 діток

● НІХТО, КРІМ ТЕБЕ

А матір'ю-героїнею Ірина Мороз стала, маючи 35 літ

Село Стобихівка Камінь-Каширського району славиться багатодітними родинами. Одна з них – подружжя Ірини та Павла Морозів. Як довелося почути від місцевих людей, такої мами, як Ірина, нема, і чоловік Павло її неймовірно шанує

Катерина ЗУБЧУК

**«ЙОКНУЛО СЕРЦЕ,
КОЛИ УЯВИВ, ЯКОЮ ВОНА
МОЖЕ БУТИ ДРУЖИНОЮ
Й МАТІР'Ю»**

У 35 Ірина Мороз стала матір'ю-героїнею (три роки тому їй присвоєно це почесне звання). Сама ж жінка при зустрічі, відчувалося, зніяквала й попередила:

– Ми вам цікавої історії не розкажемо – життя у нас звичайне. Бог подарував нам 13 діток...

Тільки ж у цій «звичайності» й цінність сім'ї. Якоїсь романтичної історії про те, як народжувалося їхнє кохання, ми справді не почули. Все складалося якось, як кажуть Ірина й Павло, само собою: жили в одному селі, були знайомі змалку. Разом бували на зібраннях у Домі молитви. До весілля років два зустрічалися. Одружилися, коли Ірині було двадцять літ, а Павлові – двадцять три. 29 жовтня 2005-го року відбулося таїнство вінчання. Пастор Степан Гнатович благословив їхній шлюб. Чим сподобалися одне одному? Коли про це зайшла мова, жінка сказала:

– Павло – спокійний, урівноважений, добрий...

А вже чоловік на продовження теми додав:

– Йокнуло серце, коли уявив, якою вона може бути дружиною і матір'ю моїх дітей.

Фото з архіву родини МОРОЗІВ.

Пам'ять про день, коли народилася сім'я Морозів.

– Треба, щоб чоловік похвалив і борщ чи суп, аби наступного разу ще смачніший він був – з душею зварений.

Вісімнадцять років минуло недавно, як побралися. З приводу того, що у них сьогодні дев'ять доньок і чотири сини, подружжя говорить: мовляв, великої сім'ї не задумували, але знали, що дітей у них буде стільки, скільки Бог дасть. Нині вдячні Господу за такий щедрий подарунок.

Доводилося не раз бувати в багатодітних родинах. Але все ж це був особливий випадок: ще всі доньки і сини малі (найстаршому – 17 літ, наймолодшому – лише чотири місяці), ще ніхто не вилетів з батьківського гніздечка. І на фото для газети сімейство у повному складі – непросто зібрати для родинної фотосесії таку компанію!

**«У СІМ'І ВАЖЛИВО
ЖЕРТВУВАТИ СОБОЮ»**

Перше гніздечко облаштували Морози у хаті Павлового дядька, який поїхав в Америку і пустив молодят у хату, щоб не стояла пустою.

– Але на цей час, – розповідає Павло, – у мене вже був свій дім: накритий і з вікнами.

Виходить, що завидного жениха вибрала собі Ірина. Правда, коли про це зайшла мова, жінка, хоч і розуміла, що це жарт, все ж спростувала таку думку:

– Якщо по правді, то я не дивилася на те, чи є в Павла хата, чи нема...

Було, як сказали майже в один голос наші співрозмовники, щось важливіше.

І це «важливіше» – любов. А от про те, що працюючий Павло, то дівчина, звичайно, знала. Їй відомо було, що майбутній чоловік з п'ятнадцяти років, як він сам при зустрічі пригадав, почав заробляти. Бо якщо в сім'ї десятеро дітей (у нього – шість братів і три сестри), то батьки не можуть, як мовиться, подати їм все готовеньке. Ще підлітком їздив хлопець на сезонні роботи. А коли в Стобихівці пилорами з'явилися, то там працював. І хату починав будувати з батьковою допомогою, але в нього вже були й свої кошти. Одне слово, жив із думкою: одружившись, треба мати куди дружину привести.

– Ось тільки до весілля не встиг викінчити будинок – з Іриною доводили його до пуття. Через три з половиною роки, коли в нас уже було троє дітей, справили новосілля в своїй хаті. Потихеньку облаштовували її, бо ж спочатку з меблів було тільки найнеобхідніше, – розповідає Павло.

Розмова зводиться раз у раз до того, що все в сім'ї ладиться, якщо є любов. Колись, як зустрічалися, були три заповітні слова освідчення: «Я тебе кохаю». Чує їх Ірина й сьогодні. А ще жінка говорила:

– Треба, щоб чоловік похвалив і борщ чи суп, аби наступного разу ще смачніший він був – з душею зварений.

– У сім'ї важливо вміти жертвувати собою, – продовжує сказане Павло. – Не чекати, поки хтось щось зробить чи просто не поскупиться на добре слово, на ніжний погляд, а самому перш за все бути готовим на добрі вчинки. Жити так, щоб рідній людині було комфортно з тобою, приємно...

Наші герої обоє з великих родин. Знали, як раду дітям давати, бо й самі свого часу менших братів і сестричок доглядали.

– Але, якщо чесно, то важко було? Та й зараз, мабуть, нелегко, бо ж іще всі доньки й сини дрібненькі, – допитуєся.

– Звичайно, – каже Ірина. – Особливо, коли четверо старших народила: один другого й не поколише, і навіть на трошки не залишиш їх самих. Зараз дівчатка по-підростали, то вже простіше. Вони і з малими побавляться,

Літньої пори на обійсті подружжя Морозів ось такий райський куточок.

Найстаршому синові подружжя Морозів 17 літ, наймолодшому – лише чотири місяці: ще ніхто не вилетів із батьківського гніздечка.

поворухити – в машину і гуртом на поле, сіножать. Візьmemo хліба, сала, огірочків – на свіжому повітрі діти так апетитно їдять! От вам і пікнічок на природі.

Найстаршому синові подружжя Морозів 17 літ, наймолодшому – лише чотири місяці: ще ніхто не вилетів із батьківського гніздечка.

Літньої пори, коли тривають чорничні жнива, які дають добрий заробіток, сімейство, звичайно, користується моментом й часто вирушає до лісу. І з цих заробітків подружжя не робить секрету. Був якийсь такий рекордний день, що набрали 230 кілограмів ягід, а відтак – десять тисяч гривень! Зазвичай менше, але все одно 130–150 кілограмів привозять. П'ять літ тому завдяки дарам лісу зібрали гроші й купили потужний позашляховик Land Rover. А три роки тому парове опалення в хаті зробити.

...У день нашої зустрічі вже вечірньої пори ми розмовляли з Іриною Мороз по телефону. Жінка подзвонила, бо, як висловилася, забула дещо сказати. А розповіла вона ось що:

– Наші доньки дуже люблять співати. Почують якусь пісню – й до мене з проханням: «Мам, давай розучимо». Я їх підтримую – і вдома співаємо, і тоді, як їдемо машиною в поле чи до лісу.

Це ще один штрих до того, чому в Стобихівській сільській раді сказали, що таку маму, як Ірина, важко знайти.

коли у мене є якась робота по господарству, і на кухні беруться допомагати. Ходять за мною й просять: «Мам, дайте ми самі щось спечемо». І найстарша Оксана як торт спече, то гості дивуються її кулінарними здібностями. У багатодітних сім'ях так уже складається, що змалку кожен прагне скоріше навчитися щось робити. По собі це знаю: бачила, що мама завжди в праці, тож без примусу старалася їй допомогти.

Тато, мама та їхні наймолодші дві доньки й синочок.

«НАС ВИРУЧАЄ ТЕ, ЩО ЗАВЖДИ РАЗОМ»

Мова зайшла про те, що в сім'ї по-різному буває – і сперечаються чоловік із дружиною, і непорозуміння якесь виникне. Але головне, щоб була любов, яка все перемагає й завдяки якій через багато років подружнього життя Павло каже:

– Я тішуся тим, що вибрав за дружину саме Ірину.

– Ні на кого б не проміняла свого чоловіка, – в унісон до

дає жінка.

А ще багатодітна мама розміркувала:

– Думаю, нас виручає

те, що ми завжди разом. Щось треба на городі зробити, сіно

ГАЗЕТА З ВІРУСОМ ЛЮБОВІ — ПРОЧИТАЄШ І ЗАКОХАЄШСЯ!!! VOLYN.COM.UA

Передплатні індекси місячника «ТАК НІХТО НЕ КОХАВ»:
86771
 (для читачів Волинської області)
60779
 (для читачів інших областей)

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»
Головний редактор і відповідальний за випуск: ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
 Зареєстрована 22 липня 2020 року.
 Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»
Адреса редакції і видавця: 43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2
E-mail: takvolyn@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com
Телефонуйте: 066 82 47 160, 096 77 31 037.

ТЗОВ «Газета «Волинь»
 р/р UA83305299000026007000803281
 АТ КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
 Друк офсетний. Обсяг – 16 сторінок формату А-4
 Реєстраційні номери: серія ЛВ №571-304Р, серія КВ №23543-13383Р
 Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua.
 Тираж згідно із замовленням. Замовлення №1935

«ТАК НІХТО НЕ КОХАВ» volyn.com.ua

Ольга Кобилянська: нещасна коханка, самотня мати та перша феміністка

● ПОЧУТТЯ СЛАВЕТНИХ

У дружбі письменниці з жінками бачили прояви лесбійства, а стосунки з чоловіками були від початку приречені на провал

Марина ЛУГОВА

**ПООБИЦЯЛА, ЩО БУДЕ
ВІРНОЮ ДРУЖИНОЮ,
ЯКЩО СУДЖЕНИЙ
ДОЗВОЛИТЬ...
КОРИСТУВАТИСЯ ЙОГО
ВЕЛИКОЮ БІБЛІОТЕКОЮ**

27 листопада 1863 року Україна стала багатшою на ще одну талановиту та нещасну душею письменниці. Батько письменниці, Юліан Якович Кобилянський, був дрібним урядовцем, проте походив зі шляхетного роду, а от мати, Марія Йосипівна Вернер, – з німецької родини. Її любов до чоловіка Юліана була такою сильною, що жінка прийняла греко-католицьку віру, вивчила українську мову та росила й виховувала дітей (а їх у пари народилося семеро, Ольга – четверта дитина) в українських традиціях.

Перші твори Ольги Юліанівни були написані німецькою мовою. Тоді вона ще не мала ані власного стилю, ані чіткої мети. Писати українською дівчина почала після знайомства з 17-річною дочкою лікаря Софією Окуневською. Саме Софія переконала Ольгу, що та повинна творити для вітчизняної публіки, навчила фонетики та надарувала українських книжок.

Незважаючи на чотирирічну освіту, Ольга вивчилася самостійно та дуже любила читати. Її перші книги були чеською, німецькою та польською мовами. У вісімнадцятилітньому віці їй сватали пана Вробля, який був деканом філософського факультету. Старого та

фото із сайту naurok.com.ua.

Великим і єдиним її коханням став Осип Маковей, молодший від письменниці на три роки.

**Чому жоден чоловік не любить мене тривалий час?
Чому я для всіх тільки «товаришка»?..**

потворного, вона називала його не інакше, як «стара мумія». Її більше приваблювала можливість вирватися з маленького селища, де вона задихалася, й увірватися у культурний осередок Чернівців. У листі, який був адресований Вроблю, Ольга писала, що вона донька чесних батьків, не надто вродлива, проте буде вірною дружиною, якщо суджений дозволить їй користуватися його великою бібліотекою. Проте лист так і не відіслала.

За повір'ям, якщо дівчинка знайде едельвейс на горі, то буде щасливою у шлюбі. Проте Ольга так і не вийшла заміж. А от дивний букет зберегла. Засушені квіти прикрашають її кабінет у чернівецькій квартирі-музеї. Там є інші, не менш цікаві речі. Зокрема, на столі стояла пляшечка з морською водою, на яку письменниця дивилася і описувала море, хоча протягом життя так і не побачила його. Також є лавровий вінок, зроблений зі срібла, який подарували на честь 40-річного ювілею творчості, кварта, привезена з Києво-Печерської лаври, якій уже понад 100 літ, камінь з могили Шевченка та люлька батька.

**ЖІНКА ПЕРШОЮ ЗРОБИЛА
ПРОПОЗИЦІЮ КОХАНОМУ
– ПРОТЕ ЗГОДОМ ВОНИ
РОЗІЙШЛИСЯ.**

Ольга закохалась у 32. Великим і єдиним її коханням став Осип Маковей, молодший від письменниці на три роки. Він був одним із перших редакторів і критиків її творів. Працював учителем. За свідченням сучасників, молоді люди відразу покохали одне одного. Довго листувались і навіть декілька років жили разом. Жінка першою зробила пропозицію коханому. Проте згодом вони розійшлися. Чому? Осип вказав їй на вік. Подейкували, що Маковей не кохав Кобилянську, а захоплювався нею як письменницею. Після розставання жінка спалила всі його листи. Але декілька її послань до Осипа збереглося. В одному з них Ольга пише, що не буде йому тягарем, оскільки сама заробляє на життя пером. Після розставання вона писала: «...Я носила для Вас рай у душі – як сонце. Я хотіла такий рай Вам уладнати». 1903 року він покинув Чернівці й одружився з панянкою, яка була молодшою за нього на 13 літ. Однак щасливим у шлюбі не був. Ольга так і не вийшла заміж.

Дітей Ольга Юліанівна не мала. Проте виховувала позашлюбну доньку молодшого брата Олександра, який був адвокатом. Мати дівчинки, австрійка, покинула дитину і поїхала до Відня. Ольга взяла малечу на виховання. Дівчинка Галина-Олена обожнювала письменницю й називала її «матусею».

Саме прийомна донька доглядала письменницю до смерті. А її чоловік згодом став першим директором Літературно-меморіального музею Ольги Кобилянської.

**ЩО ТО БУЛО – ЛЮБОВ
ЛЮДСЬКА ЧИ ЖІНОЧА
– ЗАЛИШАЄТЬСЯ ЛИШ
ЗДОГАДКОЮ**

Незважаючи на те, що Кобилянську вважали феміністкою та прибічницею емансипації, вона не прагнула самотності. Письменниця казала так: «Межи моїми ровесницями і знакомими, котрих у мене було небагато, не було жодної, котрій я би могла відкрити свою душу з її тайнами. Їх ідеал був мужчина і заміжжя, тут вже все кінчалося. Мені хотілося більше. Мені хотілось широкого образотворення, і науки, і ширшої арени діяльності. В моєму житті не часто гостює радість... Чому жоден чоловік не любить мене тривалий час? Чому я для всіх тільки «товаришка»?..

Хоча серед знайомих Ольги Кобилянської було багато жінок, підтверджень того, що до когось із них вона плекала щось більше, ніж дружня любов, – немає, зокрема й щодо Лесі Українки. Хоч нині дехто заявляє про те, що поетеси були не лише подругами – «щось у їхній розмові було сповнене тепла та доброзичливості, зрештою, чимось таким, що часто звуть «любов». Таких висновків доходять прихильники теорії про нетрадиційну сексуальну орієнтацію.

До теперішнього часу, на жаль, збереглися тільки листи Лесі Українки до Ольги Кобилянської й лише одне послання Ольги до неї. Досі невідомо чому ці листи зникли з особистого архіву Кобилянської. Письменниці були дуже близькі духом, Ольга захоплювалася внутрішньою силою Лесі, а та в свою чергу знайшла в подрузі підтримку та прагнення самостійності. Вони обоє кохалися у фольклорі, музиці, етнографії.

Леся Українка листувалася

ХТОСЬ

КОГОСЬ

ЛЮБИТЬ...

Письменниці були дуже близькі духом, Ольга захоплювалася внутрішньою силою Лесі, а та в свою чергу знайшла в подрузі підтримку та прагнення самостійності.

з Кобилянською впродовж 14 років. І саме в листах до неї вона ділиться найінтимнішими подробицями свого життя. В останньому листі, написаному в Єгипті наприкінці 1912-го, були слова: «...хтось та ще й хтось die gehoren zusammen. Хтось когось любить». Ця фраза закінчувала її листи безліч разів. Можливо, це був своєрідний прихований код із оригінальними словами замість стандартних.

Коли Леся Українка померла, Олена Пчілка, її мама, написала до Ольги Кобилянської: «...я знаю, що Ви не тільки поважали її як талановиту письменницю, а й любили її особисто. Вона теж любила Вас дуже, між Вами була справді якась духовна спорідненість...»

Леся в своїх листах часто називала подругу пестливими словами «хтосічка», «киця», «мила пані Ольга», екзотично «Libe, ferne Lotos blume!» (мила

далека квітка Лотосу) і «Libe, Libste Wunderblume» (Мила, дуже мила чарівна квітка). Їх листи еволюціонували: якщо на початку спілкування на завершення була фраза: «Ваша подруга Леся Українка», то потім – слово «хтось». Доводять, що Леся писала про одностатеве кохання у драмі «Блакитна троянда» (в першій редакції назва «Нічні метелики»).

Що то було, любов людська чи жіноча, залишається лише здогадкою. Обое були старими дівами на той час, після 30 не мали ані чоловіків, ані дітей, прагнули любові, жили з розбитим серцем та страждали від нерозділеного кохання. Можливо, вони знайшли відраду одна в одній. Фактично Кобилянська була єдиною подругою Лесі. Відтак дві найпрогресивніші жінки свого часу мали славу в літературі, але не мали щастя в особистому житті.

Джерело: t1.ua, artefact.org.ua.

«Чи хтось чує, як його хтось любить?»

● ПРЯМИМ ТЕКСТОМ

З ЛИСТА ЛЕСІ УКРАЇНКИ ДО ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ 15 СЕРПНЯ 1901 РОКУ

«А якби тепер тут був хтось та й ще хтось, вони пішли б разом над Черемош, от таки зараз, у сю темну-темну ніч, і слухали б, як вода шумить, і дивились би, як зорі пробиваються крізь темні хмари, і згадали б мовчки, не говорячи слова, все найгірше і все найкраще з свого життя, погляди й руки стрівались би в темряві, і було

б так тихо-тихо, дарма що річка шуміла б... А потім хтось вернув би до хати вже менше смутний. Чи хтось чує, як його хтось любить? Хтось його так високо ставить в думці своїй і так заздро боронить від всього, що може вразити чи образити. Нехай хтось не зневажає себе, нехай хтось плаче, коли йому тяжко, але нехай не катує себе, бо комусь іншому болить від того, дуже болить... Ні, ні, хтось тільки зробить паси дуже-дуже ніжно і не буде вже нічого казати, а хтось і так буде знати чийсь думки».

Притча про сварки

«Що сильніше вони сердяться, то голосніше кричать».

● ДЛЯ ДУШІ

Одного разу учитель запитав своїх учнів:

- Чому люди кричать, коли сваряться?
- Тому що втрачають спокій,
- сказав один.
- Але навіщо кричати, якщо друга людина поряд із тобою? – спитав учитель.
- Хіба не можна з нею розмовляти тихо?
- Навіщо кричати, коли ти сердишся?

Діана ВІССОН, історія з книги «365 притч на щодень» (Львів, видавництво «Свічадо»)

Учні пропонували свої відповіді, але жодна з них не задовольнила вчителя. Врешті-решт він пояснив:

– Коли люди незадоволені одне одним і сердяться, їхні серця віддаляються. Щоб подолати цю відстань і почути одне одного, їм доводиться кричати. Що сильніше вони сердяться, то голосніше кричать.

“ Коли люди незадоволені одне одним і сердяться, їхні серця віддаляються.

А що відбувається, коли люди закохуються? Вони не кричать, а навпаки, розмовляють тихо. Тому що їхні серця дуже близько, і відстань між ними зовсім маленька. А коли закохуються ще сильніше, що відбувається? – продовжував учитель. – Не розмовляють, а тільки перешіптуються, і чимраз більше зближуються у своїй любові.

А іноді навіть перешіптування їм не потрібно. Вони тільки дивляться одне на одного і все розуміють без слів. Таке стається, коли поряд двоє людей, які люблять одне одного.

Сперечаючись, не дозволяйте своїм серцям віддалятися одне від одного, не вимовляйте слів, які тільки збільшують відстань між вами. Позаяк може настати день, коли дистанція стане такою великою, що ви не знайдете зворотного шляху.

Любов довго терпить, милосердствує, любов не заздрить, любов не вихваляється, не пишається, не безчинствує, не шукає свого, не гнівається, не замишляє зла. (Перше послання до Коринф'ян св. ап. Павла 13:4,5).

Син дивився на батька очима рідної мами...

● НА ПЕРЕХРЕСТЯХ ДОЛІ

Закінчення.
Початок на с. 16

Ольга ЧОРНА

...З і Світланою Олексій познайомився в сусідньому обласному центрі, куди часто їздив у справах. Симпатична дівчина йому сподобалась. Хоча розумів: це лише інтрижка. Треба з кимось час провести. Він одружиться з Інною. Вона заможна, з його кола.

...Про свою вагітність Світлана дізналася пізно.

– Народжуватиму, – сказала Олексієві. – А ти вирішиш, прийняти дитину, жити з нами чи ні.

Цими словами Світлана підштовхнула Олексія до кроку, за яким він пізніше пошкодує...

– Інно, тепер у нас може бути дві таємниці. І ми будемо квити, – мовив Олексій.

– Щось ти дуже загадковий. Кажі вже.

– Одна дівчина від мене завагітніла. Ну, пробач. Так сталося. Але ми можемо використати це у своїх інтересах. Заберемо дитину. Скажемо, що наша. І, справді, вона наполовину наша.

– Твоя... Гарзд, мені треба подумати.

– До речі, ця дівчина живе сама. Її матір два роки тому померла. Тож проблем не виникне, якщо все добре облаштувати.

Інна погодилася на авантюру. Придумала план.

– Олексію, мені треба зникнути на кілька місяців.

– Куди? Чому?

– Аби зробити сюрприз нашим батькам. Повернутися з дитиною, якщо твоя ця... народить хлопчика.

– І як це зробити?

– У твого батька бізнес в сусідньому обласному центрі. Ти часто туди їздиш. Скажи, що

Фотоколаж із сайту volyn.com.ua.

«А може, не треба було, Інно, цього обману?».

...Інна так і не змогла полюбити сина «тієї». Приязнь лише імітувала.

хочеш там трохи побути. Намалюй якісь перспективи. Словом, мусиш переконати його. А я поїду до тебе. Уже «вагітною». А далі... Домовимось про мої «пологи». Основне – ціна питання.

– А коли твої батьки захочуть приїхати до нас в гості?

– Я викручуся. Не вперше.

...Батькові сподобалась Олексієва ідея з поїздкою. Невдовзі зібралася до коханого Інна.

...Олексій неймовірно зрадів, коли почув, що буде син. Фантазував Світлані про спільне майбутнє. Вона почувалася щасливою.

– А я придумала ім'я нашому хлопчикові. Святослав. Ти не проти, Олексію?

– Ні.

Якби ж вона знала...

...Світлана зателефонувала Олексієві й сказала, що, мабуть, народжуватиме.

– Як? Щойно сім місяців...

– Олексію, таке трапляється.

– Я вже їду до тебе. Вже!

Він стрімголов мчав до Світлани. А Інна – до лікарні, де все було домовлено.

Пологи далися тяжко. А ще важчою виявилася новина: Світлані повідомили, що дитина не вижила.

– Пробач, Олексію, – прошепотіла. – Нам більше не потрібно бачитися. Іди.

Олексій полегло зитхнув. Навіть не думав, що так карта ляже.

Згодом Олексій запросив на орендовану квартиру своїх та Інинних батьків. Не було меж здивуванню, коли ті побачили маля.

– Чому ж ви мовчали?! Чи тепер мода така? А якби щось трапилось? – навперей вставляли мізки дорослим дітям.

Інна скромно опускала очі:

мовляв, боялася зізнатися про вагітність, бо ще не одружені. Щось белькотів Олексій.

– У нас внук! – нарешті переключився на маленького Юліан Ростиславович. – На тебе, доню, схожий.

– І на нашого сина також, – заглядали в колісочку Олексієві батьки.

...Хлопчика назвали Вадимом.

Вадим ріс розумним, добрим. Мав спокійний характер – як у Світлани. Закінчив університет. Працював у родинному бізнесі...

...Світлана довго оговтувалася від втрати дитини. Сподівалася, що Олексій все-таки дасться чути, хоча сама спровадила його зі свого життя. Але він мовчав. Так і залишалась сама.

Ходила на старий цвинтар, шукала закинуті дитячі могилки. Прибирала їх. І молилася за чужі душі...

...Інна так і не змогла полюбити сина «тієї». Приязнь лише імітувала. Аж коли Вадим зібрався на війну, зацеміло в серці.

А потім Вадима не стало – загинув на фронті. Згодом Інна занедужала. Надто пізно дізналася про хворобу, надто швидко згасало життя. Жінці здавалося – це вона «відпрацює» свій гріх. Так і сказала чоловікові...

– Тільки ти нікому, чуєш, нікому нічого не розповідай. Поклонись.

Він пообіцяв...

– І за що, тобі, сину, та нам усім таке горе випало? Поховали Вадима, внучка мого золотого, а тепер – Інну, – ридала Олексієва матір.

Якби ж то він міг зізнатися...

...Олексій присів на лавочці біля могили дружини.

– А може, не треба було, Інно, цього обману? – запитав у покійної. – Може, поїхати до Світлани і все їй розповісти? Знаю, ти проти. Я дав слово, що берегитиму таємницю. Але як мені жити з цим? І, знаєш, Інно, у мене є все – і нема нічого...

А потім просив прощення в сина.

Вадим дивився з фотографії на батька добрими усміхненими очима. Очі рідної матері...

Фото із сайту nday.te.ua.

Церковне вінчання є закріпленням шлюбу державного, його вінцем.

не, проникливе почуття, змішана та незрозуміла емоція.

ЩО ТАКЕ ЗАКОХАНІСТЬ ЧИ РОМАНТИЧНЕ КОХАННЯ?

Якщо користуватися розподілом людської природи на дух, душу та тіло, то закоханість – це, безумовно, сфера душі. Якщо згадати про свято-отецький поділ на розум, серце і тіло, то романтичне кохання – це, безумовно, сфера серця.

Тут слід зазначити, що ми використовуємо поняття «романтична любов» і «закоханість» як синоніми, тоді як останній термін найчастіше використовується для характеристики поверхневих, несерйозних взаємин (як кажуть у світському суспільстві, флірту) на протигагу «справжньому коханню», «коханню на все життя», вірності. Але в нашому контексті романтичне кохання чи закоханість – це насамперед почуття, емоція. І для нас важливо підкреслити, що ця «любов» – не те жертвне християнське кохання, не рух до Бога. Романтична любов – це почат-

і культур помилково називали «божественним». Блаженний Августин у своїй знаменитій «Сповіді» говорив, звертаючись до Бога: «Ти створив нас для Себе, і не знає спокою серце наше, доки не заспокоїться в Тобі». Саме «втрата спокою» дуже часто відображає як зовнішню поведінку, так і внутрішній стан закоханого, оскільки одночасно розвивається залежність, що характеризується частковою втратою волі і називається у святоотцівській традиції пристрастю. У більш високому розумінні все людство позбавлене спокою у пошуках істинного Бога.

НАВІЩО ПОТРІБНА ГРОМАДЯНСЬКА РЕЄСТРАЦІЯ, ЯКЩО МОЖНА ЗАСВІДЧИТИ СВОЇ СТОСУНКИ ПЕРЕД БОГОМ?

Багатьох молодих людей дещо бентежить той факт, що таїнство вінчання в церкві може відбутися лише у разі наявності документа, що підтверджує громадянську реєстрацію сімейного союзу. Постає питання: невже Богові потрібні якісь штампи? І якщо ми даємо обітницю вірності одне одному перед Богом, то нащо нам якісь печатки? Насправді це питання не таке складне, як здається. Потрібно зрозуміти одну просту річ. Людина в цьому світі відповідальна не тільки перед Богом, а й перед людьми, що оточують її, і перше неможливе без другого. Сім'я складається мінімум із двох персон, а в перспективі її склад може збільшитися і до трьох тощо. І в цьому випадку сім'я – це частина суспільства, і суспільство має знати, що це його частина,

що це саме сім'я. Адже суспільство надає сім'ї певного статусу, певних гарантій, а відповідно ці люди повинні засвідчити перед суспільством: «Так, ми хочемо бути сім'єю». Якщо ці дві людини стверджують, що не відчувають свого взаємозв'язку з суспільством і заперечують вищезгадані взаємні зобов'язання, то в такому разі вони повинні повністю і безкомпромісно відмовитися від усіх видів громадських зв'язків та соціальних послуг. Але ж вони цього не роблять. Отже, в основі їх позиції лежить лукавство. Не здатні відповідати перед людьми, лукаво ставлячись до громадянських зобов'язань, чи зможуть ці люди відповісти перед Богом? Очевидно, що ні. На що тоді перетворюється для них таїнство вінчання? Церковне вінчання є закріпленням шлюбу державного, його вінцем. Якщо ж «домобудівники» не здатні звести фундамент, то чи не зарано їм зводити купол?

Говорячи про сім'ю, хотілося б закінчити ось чим. Церква у своїй літургійній традиції зовсім не каже, що сім'я – це легко. Швидше навпаки. Таїнство, в якому Господь благословляє чоловіка і жінку, називається вінчанням. Слово «вінчання» та «вінець» – однокореневі. Про які вінці йдеться? Про вінці мученицькі. Коли священник під час таїнства вінчання вдруге обводить молодят навколо аналоя, то виголошує: «Святі мученики!». А в одній із молитов священник, звертаючись до Господа, просить Його зберегти подружжя, як «Ноя в Ковчезі, як Іону в утробі кита, як трьох юнаків у вогні, пославши їм росу з неба» і т. д.

Вимоги щодо сімейних зобов'язань (зокрема заборона розлучатися) Самого Ісуса Христа здалися апостолам настільки суворими, що деякі з них у серцях вигукнули: «Якщо такий обов'язок чоловіка до дружини, то краще не одружуватися». Проте християнський досвід свідчить, що справжню радість людині дає не те, що просто, а те, що складно! Так, сім'я – це складно, так, це шлях, що складається з випробувань і навіть спокус, але своїм вінцем цей шлях має невимовну благодать.

«Невже Богові потрібні якісь штампи в паспорті?»

● СВЯТЕ І ГРІШНЕ

«Жодного слова недостатньо для того, щоб гідно зобразити любов, оскільки вона не земного, але небесного походження... навіть мова ангелів не в змозі досконало досліджувати її, оскільки вона безперервно виходить з великого розуму Божого», – казав святий Іоанн Златоуст. Проте, щоб дати певне розуміння цієї Божественної реалії, спробуємо пояснити різницю між християнською любов'ю і любов'ю чуттєвою, тілесною, романтичною

Ігор Андрус ВЕРЕТКА КАЗМІРЧУК, настоятель храму Волинської ікони Божої Матері с. Богушівка Луцького району Іоанно-Богословського деканату та храму Св. Ап. Андрія Першошваного с. Верхівка Луцького району Успенського деканату

Всі ми пам'ятаємо, які характеристики любові дає апостол Павло: «Любов довго терпить, милосердить, любов не заздрить, любов не звеличується, не пишається, не бешкетує, не шукає свого, не дратується, не мислить зла, не радіє неправді, а тішиться істиною; все покриває, усьому вірить, все сподівається, все переносить. Любов ніколи не перестає, хоч і прощання припиняться, і мови замовкнуть, і знання скасується» (1 Кор. 13: 4-8).

Не здатні відповідати перед людьми, лукаво ставлячись до громадянських зобов'язань, чи зможуть ці люди відповісти перед Богом?

Закоханість, або «романтична любов» – це зовсім не та любов, про яку як про найвищу чесноту говорить християнство. Однак саме це кохання-закоханість сприймається молодими людьми як дуже важливе, яскраве, неповтор-

кове почуття, але воно зовсім не низинне – навпаки, джерелом цього почуття є яскраве Божественне кохання. Можливо, саме цим пояснюється той факт, що це почуття з огляду на надзвичайну яскравість і силу переживань поети різних часів

Сергій Ребров божеволів від Ані Лорак, розлучився після смертельної ДТП і знайшов кохання на Дніпрі

Фотоколаж із сайту obozrevatel.com.

● ШЕРШЕ ЛЯ ФАМ
Пікантні факти з життя легенди українського футболу, який зараз очолює нашу національну збірну

Олена ПАВЛОВА

«ПІСЛЯ ПЕРШОЇ ЗУСТРІЧІ МИ ЗАВЖДИ БУЛИ РАЗОМ»

1998 року 24-літній зірковий нападник «Динамо» одружився з економісткою Людмилою. Як розповідала дружина футболіста, вони практично не мали цукерково-букетного періоду.

«Після невдалої гри збірної України з хорватами наша компанія зібралася в одному зі столичних клубів (йдеться про матч-відповідь плей-оф раунду до Чемпіонату світу-1998 Україна – Хорватія – 1:1, який відбувся в Києві 15 листопада 1997 року. Першу гру в Хорватії ми програли 0:2. – Ред.). До неї запросили і Сергія. Після тієї зустрічі ми більше ніколи не розлучалися. Після вечері з друзями вже наступного ранку ми разом вирушили проваджати Сергієву сестру. У нас, на відміну від багатьох, не було довгого періоду залицань та вечірніх телефонних розмов. Ми просто постійно були разом. Напевно, це можна назвати коханням із першого погляду», – згадувала знайомство Людмила.

Цікаво, що у дитинстві вона займалася гімнастикою, а по-

Нинішня дружина Сергія Станіславовича молодша за нього на 17 років. А про роман із Ані Лорак (у центрі) йому час від часу нагадують журналісти.

Фото із сайту glavred.info.

до Лондона – Сергій якраз підписав контракт із англійським «Тоттенгемом». Але щастя виявилось не безхмарним...

«В ОБОХ ЗОВСІМ ЗІРВАЛО ДАХ – І ОБИДВА ШЛЮБИ ОПИНИЛИСЯ ПІД ЗАГРОЗОЮ»

На початку 2000-х Ребров закрутив роман із популярною співачкою Ані Лорак, яка на той момент жила у цивільному шлюбі зі своїм продюсером Юрієм Фальосою. За словами Юрія, вони познайомилися під час запису альбому. Деякий час навіть товаришували сім'ями з Ребровими, але потім між Кароліною та Сергієм спалахнули інші почуття.

«Ми познайомилися в Лондоні – це був музичний фестиваль, на який мене запросили.

і обидва шлюби опинилися під загрозою. Я вперше в житті зрозумів, що таке жіноче кохання, і по-справжньому заздриць цьому чоловікові. Кароліна готова була скасувати концерт заради зустрічі з ним. Кинути все і полетіти до Лондона», – згадував Фальоса. Тоді продюсер доклав багато зусиль, щоб утримати співачку, – зустрічався з родиною Реброва, обговорював проблему із дружиною футболіста: «Вона була в депресії. Але знайшла сили пробачити чоловікові». А ось Кароліну, за словами Фальоси, очікувало розчарування: «Я здував із неї пилінки, а Сергій тільки погрався».

Пізніше співачка розповідала: коли Ребров домігся бажаного, то не знав, що робити далі: «Він пропонував мені роль коханки, до якої я не була готова. Почуття померли на рівні зародка. Я зрозуміла, що це не мій шлях, і далі нічого не сталося. Якогось моменту, коли я це все зрозуміла, то сказала: «Ні, так не буде!».

Ребров залишився з Людмилою, але, як показали подальші події, розбиту тарілку Ребровим склеїти не вдалося. Вважається, що шлюб на той момент тренера «Динамо» остаточно розпався після трагічних подій навесні 2013 року. У березні дружина Реброва Людмила потрапила в аварію неподалік дніпровської бази в Кончі-Заспі. Її позашляховик врізався у «Жигулі», в якому їхали кияни Євгенія та Володимир Веремени.

Перша дружина Сергія Реброва Людмила тепер живе у Лондоні.

19-річна Євгенія, яка була на п'ятому місяці вагітності, загинула. Володимир кілька місяців провів у приватній клініці, а лікування оплачував Ребров. Після цього Людмила з сином остаточно перебралися до Лондона, де хлопчик навчався у коледжі та займався у футбольній школі «Тоттенгема»...

ГАННА Й НЕ ЗДОГАДУВАЛАСЯ, ЩО СМАЖИТЬ ЇМ СОСИСКИ НА БАГАТІ ЗІРКА ФУТБОЛУ

А Сергія у жовтні 2013-го папараці підловили в компанії молодій довгоногої шатенки в одному з торгових центрів Києва. Дівчину звали Ганна, і з поведінки пари було видно, що вони більше ніж друзі, хоча різниця між ними становила 17 літ.

Згодом виявилось, що Сергій та Ганна познайомилися ще у липні 2010 року. «Мій чоловік не пам'ятає точну дату. І нічого страшного в цьому немає. За

Я вперше в житті зрозумів, що таке жіноче кохання, і по-справжньому заздриць цьому чоловікові. Кароліна готова була скасувати концерт заради зустрічі з ним. Кинути все і полетіти до Лондона.

ряд тренувалися футболісти. Хлопчаки повадилися ходити на тренування, підкидали цукерки, квіточки, загравали... Тоді вона поклялася, що ніколи в житті не вийде заміж за футболіста. Але доля розпорядилася інакше.

1999 року Людмила народила Реброву сина Дмитра, а 2000-го разом із форвардом збірної України вирушила жити

Після цього була вечірка, а далі, як воно все буває, – просто погляд, спілкування та якась зацікавленість одне одним, на цьому й мало все закінчиться, але людина шукала шляхи, номери телефонів тощо. Коли чоловік одержимий – він усього добивається», – через багато років зізналася Лорак про роман із Ребровим.

«В обох зовсім зірвало дах –

Продюсер Юрій Фальсо розповів усім історію таємного почуття його цивільної дружини Ані Лорак до зірки київського «Динамо».

чоловіка кажуть його дії», – зазначає друга дружина Реброва.

«Це була дуже романтична атмосфера, берег Дніпра, гарна природа, увечері ми розпалили багаття. Смажили сосиски на таких дерев'яних паличках, і це все було схоже на табір відпочинку для дорослих», – розповіла Ганна на своєму каналі в YouTube.

У перший день знайомства Сергій запропонував дівчині покататися на квадроциклі по піску: «Він їхав так швидко, що мені довелося схопитися за нього і триматися дуже міцно, щоб не злетіти з того квадроцикла. Волосся після цього все вкрилося пилюкою, але це був такий адреналін, що сказати, що я була у захваті, – значить нічого не сказати».

Після цього Ганна та Сергій почали спілкуватися. Вже наступного дня футболіст зателефонував та запросив дівчину на вечерю. При цьому під час першої зустрічі Ганна не впізнала у новому знайомому форварда збірної України. Вже потім, коли їй назвали прізвище Реброва, вона зрозуміла, що десь про нього чула,

але не пам'ятала, в якій сфері він працює.

«Напевно, це його і підкупило. Оскільки він сам мені розповів, чим займається. Я не одразу дізналася, що він – легенда українського футболу. Мені здається, що ми не просто так познайомилися. Десь за місяць чи за два до нашої зустрічі я їхала в автобусі з університету й надіслала Всесвіту запит, що я так хочу хотати і бути коханою», – вважає Ганна.

Виходить, що кілька років пара була змушена приховувати свої стосунки. Потім шатенка почала з'являтися у ложі на матчах «Динамо» та супроводжувати Сергія на різні заходи. А влітку 2016-го стало відомо, що Ребров одружився вдруге і, звважаючи на все, дуже щасливий.

Ганна подарувала тренеру двох синів – Микиту й Олександра. Три роки сім'я прожила в Будапешті, де Ребров працював із «Ференцварошем», а потім перебралися до ОАЕ, коли Сергій очолив тамтешній «Аль-Айн». «Чоловік не повинен бути рьятувальником у вашому житті, він має доповнити вас, і ви повинні створити єдине ціле», – розкрила невелику таємницю своїх вдалих стосунків Ганна.

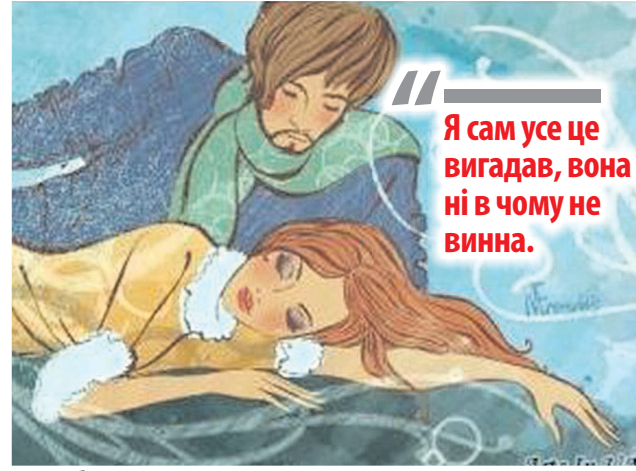
Тепер, коли Сергій Станіславович Ребров очолив національну збірну України – вони знову на Батьківщині. Головний тренер команди №1 має двоповерховий будинок у селі Козин під Києвом. Там є поле для мініфутболу, критий басейн, штучне озеро і 15-метрова антена. Адже Сергій Ребров ще зі шкільних років цікавиться радіозв'язком і спілкується з радіолюбителями з багатьох країн світу. Напевне, і радіолюбителями. :)

Джерело: obozrevatel.com.

Друга дружина Ганна подарувала головному тренеру синьо-жовтої команди двох синів.

• ДО СЛІЗ

“ Я сам усе це вигадав, вона ні в чому не винна.”

«Спробую перехитрити її застуду невиліковну...»

Як я її залишу?

Сергій ЖАДАН, поезія з книги «Життя Марії»

Перші дні листопада.

Вона спить у порожній кімнаті, в чужому ліжку. А він думає: чуже місто, чужа кімната – як я її тут залишу?

Третя по обіді.

Суха осінь.

Посиджу, доки вона спить, заговорюючи постійно.

Світло таке легке.

Вона четвертий день у дорозі.

Хай їй хоча би тут буде спокійно.

Якщо буде потрібно – поправлятиму ковдру.

Якщо буде холодно – причинятиму вікна.

Спробую перехитрити її застуду невиліковну.

Я сам усе це вигадав, вона ні в чому не винна.

Як я її залишу?

Незабаром почнеться вечір.

Швидко стемніє, повітря остигне.

Краще вже охоронятиму її речі.

Краще вже грітиму її стигми.

Раптом, коли я піду, ріки затоплять кімнату, раптом птахи почнуть битися в стіни, раптом дерева обступлять її й поведуть на страту, раптом сусіди почнуть рвати тіло її на частини, раптом, щойно я вийду, вона забуде про мене, раптом забуде все, що говорила до цього, раптом серце її, золоте й шалене, буде битись тепер для когось чужого. Хай спить. Хай розбереться зі снами. Хай їй нинішні сни перетечуть у колишні. Навіть якщо в своєму сні вона мене не впізнає. Навіть якщо їй буде снитись хтось інший.

І ось він сидить, відраховуючи хвилини.

Сидить, нервує без потреби.

А вона не прокидається лише з тієї причини, що боїться, прокинувшись, не побачити його коло себе.

Осінь над ними з льоду й сталі.

Холодні ріки, незнайомі люди.

Найбільше вони бояться, що все це триватиме далі.

Найбільше вони бояться, що більше нічого не буде.

Що відбувається з тілом, коли ми перестаємо займатися сексом

Фото із сайту lady.tochka.net.

Закінчення. Початок на с. 16

Соня ПОЦІЛУЙЧИК

ВИНИКАЮТЬ ПРОБЛЕМИ ЗІ ЗДОРОВ'ЯМ

Чоловіки страждають від еректильної дисфункції. Це можуть бути як проблеми з ерекцією, так і передчасне сім'явилиття.

ЗМІНЮЄТЬСЯ ЗМІСТ СНІВ

У період статевого утримання люди часто починають бачити сни сексуального характеру. Іноді вони настільки реалістичні, що ви можете відчувати оргазм. Якщо не складається сексуальне життя реально, то чому б не спробувати частя уві сні? Звичайно, сни – лише слабке відлуння дійсності, але краще вже так, ніж ніяк.

ЗНИЖУЄТЬСЯ ЛІБІДО

Лікар Гонікмен зазначає, що в результаті тривалого утримання від сексу знижується і сексуальне бажання. Навіщо мучити й без того замучений організм, якщо сексу все одно не буде? Це абсолютно нормально. Природна реакція в періоди затишшя.

З'ЯВЛЯЄТЬСЯ ВІДЧУЖЕНІСТЬ МІЖ ПАРТНЕРАМИ

Перерва в сексуальному

Немає сексу – привіт, передчасне старіння!

житті може не тільки знизити лібідо, а й призвести до охолодження почуттів. Більше того, відсутність любові досить помітна. Люди, що вас оточують, на підсвідомому рівні отримують сигнал, який (якщо ви симпатичні людині) може спонукати її почати проявляти до вас інтерес і переходити до більш активних дій.

ЗНИЖУЄТЬСЯ САМООЦІНКА

Ви можете почуватися менш привабливими. Вважається, що сперма – своєрідний природний антидепресант. Її нестача може також привести до погіршення настрою. Це стосується не тільки людей, що зробили вимушену перерву, але і партнерів, що обирають презервативи як

Заняття сексом стимулюють вироблення колагену, котрий робить шкіру еластичною.

засіб запобігання вагітності. Звичайно, презервативи потрібно використовувати. Але якщо у вас постійний партнер або чоловік/дружина, можна використовувати інші засоби контрацепції.

ЗРОСТАЄ РИЗИК РОЗВИТКУ РАКУ ПРОСТАТИ

Дослідження, проведені Американською урологічною асоціацією, довели, що чим довша перерва в сексуальній активності в чоловіків, тим вищий шанс заробити простатит або рак простати.

СЛАБШАЮТЬ СТІНКИ ПІХВИ ТА ПІДВИЩУЄТЬСЯ РИЗИК РОЗВИТКУ ГІНЕКОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ

Секс для жінок – це як тре-

нування, своєрідна гімнастика Кегеля. Шановні жінки, якщо у вас з певної причини відсутній секс, влаштовуйте собі хоча б легку розминку.

Крім того, наслідком тривалого утримання може бути застій крові в ділянці малого тазу, що загрожує розвитком таких захворювань, як аднексити та мастопатія.

ВИНИКАЮТЬ ГОРМОНАЛЬНІ ЗБОЇ

Це ще один неприємний наслідок статевої стриманості як для чоловіків, так і для жінок. У жіночому організмі збільшується кількість чоловічих гормонів, що призводить до проблем зі шкірою (висипання, сухість). Також можуть з'явитися передчасні зморшки. Заняття сексом стимулюють вироблення колагену, котрий робить шкіру еластичною. Немає сексу – привіт, передчасне старіння!

У чоловіків теж починаються проблеми зі шкірою у вигляді висипки, а надлишок чоловічих гормонів може призвести до зривів і виникнення нав'язливих думок.

Крім перерахованого вище, тривала перерва в сексуальному житті також може привести до ожиріння (спроби заїсти горе та отримати задоволення), алкоголізму, безсоння, хронічного болю і волосяного покриву в небажаних місцях у жінок.

Єдиний позитивний момент утримання – відсутність хвороб, що передаються статевим шляхом. Але це досить сумнівний плюс, якщо у вас вже давно є постійний партнер. Чи не так?

Джерело:

tutkatamka.com.ua.

АНЕКДОТИ ПРО КОХАННЯ

– Петре, чому ти нікуди не береш мене? Ні в кіно, ні на тусовки, ні в кав'ярню...
– Марусю, ти завжди в моєму серці.

– Алло! Привіт! Зай, ти де?
– Я вдома, спати лягаю, а ти що робиш?
– А я в барі, в тебе за спиною... Може, тобі ковдру поправити?

Чоловік узяв дружині й коханці путівки на той самий курорт. Приїхала з відпочинку дружина, ділиться враженнями, показує фотографії:

– Дивися... Це Настя, ми з нею в одному номері жили, це Катя – ми з нею за одним столом сиділи.
– А це хто? – показує чоловік на коханку.

– Людка. Ще та хвойда. Жодної ночі в готелі не ночувала, і щоразу інший мужик... Чоловік мовчки проковтнув. Невдовзі зустрічається з коханкою. Ті ж фотографії, враження. Доходять до фото дружини. Чоловік:
– А це хто?
– Ой, це Светка. Така жінка!!! Ми її в ресторан, і в гори, і в парк, і на шашлики кликали. А вона – нікуди. Як приїхала з чоловіком, так від нього – ні на крок!

У барі сумний чоловік замовляє чарку за чаркою. Бармен не витримує:
– У вас щось сталося?
– Та, тряся, з дружиною посварився. Вона обіцяла місяць зі мною не розмовляти...

– Уявляю, як вам паскудно.
– І не кажи! Сьогодні останній день...

Студент заходить у ресторан, кличе мейстротеля і дає йому 100 гривень.
– Ви хочете замовити столик?
– Ні, але години через дві я прийду сюди знову... З дівчиною. І ви скажете їй, що вільних місць немає.

Закохана парочка зайшла до ресторану повечеряти. Вони буквально поїдають одне одного очима:
– Ти така солодка, я би з'їв тебе всю...
– І я також...
Підходить офіціант, кахикає й питає:
– А запивати чимось будете?

«Андрій сказав, що дякує долі за те, що з його життя зникла брехлива лялька, а Бог послав йому чудову дружину».

Гра без програшу

● НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ
Андрій розумів, що чинить підло. Але нічого не міг із собою вдіяти. Образа і біль ili його поїдом...

Олександра ГАНДЗЮК

Ще ж треба було йому, ідіоту, взяти свою дівчину-красуню на вечірку, організовану босом із нагоди першого ювілею фірми, в якій хлопець був менеджером.

Звідки ж міг знати, що його керівник нещодавно розлучився і зараз перебуває в

активному пошуку? Недовго йому довелося шукати. Андрій привів сам. Звичайно, Діана виявилася справжньою мисливицею і вмить зробила вибір на користь шефа. Куди хлопцю до нього! Рости – не дорости!

Андрій, паленіючи від люті та розпачу, покинув вечірку, не попрощавшись. На ранок хотів одразу написати заяву про звільнення, але, випивши кави, прийнявши холодний душ, вирішив продовжувати працювати. Не хотів показувати Діані, як сильно він її лю-

бить. Хай думає, що його почуття не були серйозними.

Але всередині пекло і намагало дії. І хлопець вирішив почати упадати за Улянкою, молодою, нічим не примітною лаборанткою. Знав, що шеф неодмінно доведе цю інформацію до Діани. І це їй не сподобається. Звичайно, той багатий, але Андрій красивий.

Прийшовши на роботу, він попрямував у лабораторію і запропонував Улянці піти ввечері в якусь кафе. Та здивовано й недовірливо глянула на нього, але погодилася. Вона одразу здогадалася, чому хлопець вирішив приділити їй увагу. Але прийняла умови гри.

Після чудово проведеного часу разом (Андрій був приємно здивований ерудованістю

На душі трохи полегшало. Але мрія про помсту не згасла.

На другий день він знову запропонував Улянці кудись піти. На його здивування, дівчина йому відмовила. Вона вирішила грати в байдужість. Це дуже вразило Андрія, який не звик до відмов. Крім того, хлопець відчув, що його тягне навіть не так до Улянки, як до всієї її родини: батьків майже не пам'ятав, вони розлучилися невдовзі після його народження. Тож хлопець переходив від однієї бабусі до іншої. Тому, попри відмову Улянки, він зіграв на випередження: купив квіти, взяв таксі, і сам відчинив двері здивованій дівчині, коли та повернулася з роботи.

...На весіллі, де були і шеф, і засмучена Діана (а бос виявився скупим, та через вагітність

“**Звідки ж міг знати, що його керівник нещодавно розлучився і зараз перебуває в активному пошуку?**”

дівчини) вони ще довго гуляли вечірнім містом. А коли підійшли до дверей Улянчиного дому, та запросила його зайти на чай. Андрій опинився в колі великої дружинної родини, де панували любов і розуміння. Він відразу відчув себе своїм.

було вже пізно щось змінювати), Андрій сказав, що дякує долі за те, що з його життя зникла брехлива лялька, а Бог послав йому чудову дружину.

А Улянка подумала про те, що любов – це гра, де двоє можуть грати й обоє вигравати.

«Я завдячую життям твоїм молитвам і чеканню...»

Фото із сайту obozrevatel.com.

ВІЙСЬКОВИЙ ЗРОБИВ ПРОПОЗИЦІЮ НА КОНЦЕРТІ ❤️💛🎵👏

Зворушливому моменту освідчення аплодували всі.

● НЕСПОДІВАНИЙ ПОВОРОТ
Захисник України, який втратив на війні праву руку, освідчився своїй коханій прямо під час концерту Артема Пивоварова (на фото)

Лія ЛІС

Воїн з протезом піднявся на сцену до артиста, згодом запросивши до себе кохану, а також їхніх двох спільних синів.

Коли до бійця на сцену вийшла кохана жінка, він присвятив їй зворушливу промову. Зокрема, подякував за те, що вона чекала його з фронту, та сказав, що він залишився живим виключно завдяки її молитвам. «Я завдячую тобі своїм життям. Це справді так. Це її молитви, її чекання. Те, що вона че-

кала мене, повернуло мене додому. Я повернувся трішки не весь... Зараз я трішки кіборг. Але я повернувся до своєї сім'ї, до своєї коханої жінки та дітей», – промовив герой, ледь стримуючи сльози.

Боєць розповів, що його «сім'я не офіційна», але він хоче це змінити, тож став перед обраницею на одне коліно та дістав корбочку із заповітною обручкою. «Ти вийдеш за мене?» – запитав військовий під бурхливі оплески та вигуки із зали. У відповідь на це він отримав поцілунок та впевнене «так». Глядачі заплодували ще гучніше, а музиканти заграли на своїх інструментах.

Фото із сайту obozrevatel.com.

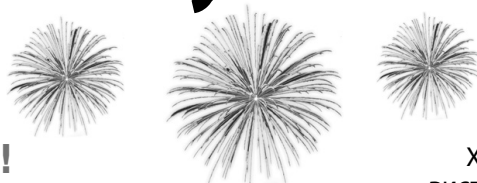
Артем ПИВОВАРОВ: «Ми всі маємо наближати нашу Перемогу!»

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

«Чомусь на вулиці ми частіше усміхаємось котикам, ніж людям, ви помітили це?»

«Давай святкувати життя!»

● КОХАННЯ МОЖЕ ВСЕ!

«Щоб дізнатися ціну року, запитай студента, який провалився на іспиті. Щоб дізнатися ціну місяця, запитай матір, що народила передчасно. Щоб дізнатися ціну тижня, запитай редактора тижневика. Щоб дізнатися ціну години, запитай закоханого, що чекає свою кохану. Щоб дізнатися ціну хвилини, запитай того, хто запізнився на потяг. Щоб дізнатися ціну секунди, запитай того, хто втратив близьку людину в автокатастрофі. Щоб дізнатися ціну однієї тисячної секунди, запитай срібного медаліста Олімпійських ігор». Стрілки годинника не зупинять свій біг. Тому цінують кожний момент вашого життя. І цінують сьогоднішній день, як найбільший дар, який вам дано

Хлопець уже не вийшов, а вистрибнув із таксі, тицьнувши водієві велику купюру й не очікуючи решти. Він підтюпцем прямував до свого офісного центру, а його думки настільки були зайняті майбутньою бізнесовою угодою, що він через неухважність з усього розмаху наштовхнувся на якогось хлоп'ягу, який щось там роздивлявся посеред вулиці на асфальті.

Богдан узявся перепро-

Марія ЧИКУН

Після їхньої зустрічі вона почала жити так, що в її очах було видно життя, у її серці було кохання, на душі панував спокій, а за спиною були крила... Хіба ж це не ідеальний рецепт нашого буття?

Богдан поспішав на зустріч. Здавалося, що ті хвилини ще ніколи не втікали так швидко, як сьогодні. Він планував приїхати в офіс за тридцять хвилин, щоб встигнути ще раз впевнитись у правильності всіх документів, адже ця угода конче була йому потрібна, якщо він дійсно розраховував на успішну кар'єру.

«Ми робимо все можливе, щоб вона поборол хворобу фізично, а, ви, будьте ласкаві, допоможіть побороти хворобу морально».

Та, як це часто трапляється, доля вирішила внести певні корективи у його життєвий сценарій. Його надійна (після цього випадку це вже спірне питання) BMW цього разу вирішила не завестися. Саме в такий день. Саме тоді, коли вирішується його майбутнє (і це не гіперболізація). Богдан швидко викликав таксі, але, очевидно, водій не мав теплпатичних здібностей, тому їхав на виклик без поспіху (мабуть, ще й під пісню «Повільно» Adama).

шувати та допомагати встати юнаку... Але ні... це однозначно була дівчина. Справа лише в тому, що вона мала на собі мішкуватий одяг, капюшон ховав більшу частину її милого обличчя, тому збоку не можна було з'ясувати, хто це. Перед собою вона тримала і ніжно гладила кошеня.

Дівчина глянула на молодого чоловіка і, скинувши навушники, промовила: «Чомусь на вулиці ми частіше усміхаємось котикам, ніж людям, ви помітили це?..».

Богдан, нарешті закінчивши перепрошувати за свою неуважність, сказав: «Це, напевно, тому, що тварини завжди вірні та безкорисливі у своїй ласці, на відміну від людей. А взагалі-то, мила паняночка, я вам би радив трішечки переміститися в бік і зменшити звук у навушниках, бережіть свій слух», – усміхнувшись, промовив юнак.

«Знаєте, навушники іноді замінюють мені увесь світ», – замислено сказала незнайома. «Я б із задоволенням хотів би почути детальніше про ваш світ та розгадати всі його таємниці, але, на жаль, маю бігти», – кинув на прощання Богдан, укотре перепросивши.

Він все-таки встиг на зустріч. Крім того, йому вдалося виграти тендер на медичне устаткування лікарень нашого міста. У розвиток своєї фірми Богдан вклав багато – наперед свого часу, великих зусиль та грошей. Проте воно того варте. Якби тато був живий, він би пишався своїм сином.

...Якось Богдана Олександровича запросили на благодійний захід до однієї з лікарень, де він був спонсором. Після зібрання він вирішив пройтися по палатах, поспілкуватися з хворими. І в одній із палат він побачив знайоме обличчя (щоправда, воно було змарніле та бліде). Це була вона, дівчина з кошеня. Йому хотілося знову побачити цю милу паняночку, але він точно не очікував, що це станеться тут. Богдан тільки привітався і спромігся вичавити із себе: «Як почуваетесь?». Потім за дверима почув від лікаря: «Це Вікторія, у неї онкологія, 3-тя стадія...».

Чоловік думав про це весь наступний день і вирішив відвідати її знову. Він довго стояв у квітковому: не знав, який букет узяти. «Беріть оті ніжні рожеві гладіолуси. Давньоримські легенди говорять, що в них прихована магична сила, що оберігає людей від бід та смутку. А ще гладіолус символізує силу характеру, вірність та є оберегом, який дарує перемогу воїнам», – дала раду жінка із загадковою усмішкою, яка стояла позаду нього в черзі...

І ось він уже біля палати... просуває крізь прочинені двері спочатку букет ніжних квітів, а потім заходить і сам. «Ви не чекали на мене?»

Яка ідеальна вікова різниця для тривалих стосунків

Фото із сайту bbc.com.

Найголовніший козир, на яких побудований цей шлюб, – матеріальні статки «молодого». Хіба не так?

● СЕ ЛЯ ВІ

Згідно з дослідженням, проведеним Університетом Еморі в Атланті (США), чим більша вікова різниця між партнерами, тим вища ймовірність розриву взаємин

Соня ПОЦІЛУЙЧИК

«Проаналізувавши 3000 людей, дослідники дійшли висновку, що пари, у яких розрив у віці становить 5 років, мають на 18 відсотків більше шансів розлучити-

ся, ніж їх ровесники», – зазначають дослідники.

Пара, де вік партнерів різниться на 10 років, має на 39% більше ймовірності розлучитися, якщо взагалі виникають такі тенденції. Однак у випадку, коли вікова різниця становить 20 років, цей показник зростає до 95%.

За результатами дослідження, ідеальна для стосунків різниця у віці становить лише один рік або партнери є однолітками. В цьому випадку ймовірність розлучення дуже низька і становить лише три відсотки.

її дрібними приємними несподіванками: забронював цілу кінозалу тільки для них двох; дарував неповторні букети щоразу з інших глідіолусів; вони разом часто відвідували найцікавіші та найбільш екзотичні куточки світу (щоправда, в окулярах віртуальної реальності). Окрім цього, було багато приємних моментів, від яких у Вікі з'являлася іскорка радості, а її блакитні очі світилися дитячим подивом.

Молоді люди зрозуміли істину, що життя не вимірюється тим, скільки в ньому років, а тим, скільки в ньому життя. Так вийшло, що день народження Вікі вони відзначали в лікарні, і тоді Богдан сказав: «Життя справді коротке для всіх, навіть якщо людина проживе 100 років. І воно дійсно крихке. Ніхто не знає, скільки днів народження матиме, тому не треба чекати дня народження, щоб святкувати, давай святкувати життя!».

...Зараз для багатьох є прикладом сім'я Корнійчуків. Насамперед прикладом безмежного кохання, підтримки. Вони дійсно доводять, що «любов – це гра, де двоє можуть грати та обоє вигравати», як казала американська акторка Ева Габор. І наші закохані справді виграли. Обіграли ті труднощі, які зловіщо підкинула їм доля, і довели: що кохання зможе все!

“Любов – це гра, де двоє можуть грати та обоє вигравати», як казала американська акторка Ева Габор.

● КОНКУРС РОМАНТИЧНИХ ІСТОРІЙ

Кохання може все!

Друзі! Розкажіть свою романтичну історію, яка змусить чиєсь серце стукати по-особливому. Переконані, ви це зможете

Ваша історія має розпочинатися або закінчуватися словами: «Стій!» – сказала Люба і вийняла пістолет». Обсяг оповідання – до 2 друкованих сторінок формату А4 шрифтом 14 (або до 4500 символів).

Ваші історії приймаються до 19 листопада 2023 року на адресу: Газета «Так ніхто не кохав», 43016, вул. Ковельська, 2, м. Луцьк Волинської області (або на електронну – takvolyn@gmail.com).

Найкращі оповідання будуть опубліковані в нашому виданні «Так ніхто не кохав», а їхні автори отримують від редакції подарунки. А ще раді були б почути від вас адреси, про які просто і велично кажуть: «Тут живе справжня Любов».

Творимо газету разом!!!

Telegram-канал ІСТОРІЙ КОХАННЯ

На городі восени лежать жовті кабани – Прив'язані за хвости, щоб не здумали втекти

Фото із сайту life.pravda.com.ua.

● СМАЧНОГО!

Щоправда, осінь уже готується змагатися із зимою за право владарювати, а у справжніх господарів оті вгодовані «жовті кабани» давно вже звезені з поля на обійстя і складені у льохи та комори. Тим краще – ближче нести до кухні, аби зготувати з них не лише традиційну кашу, а й ще силу-силенну найрізноманітніших страв

ГАРБУЗОВО-СИРНИЙ СУП-ПЮРЕ

Це базовий рецепт, до нього за бажанням можна додавати улюблені овочі (томати, моркву, кабачок тощо)

Інгредієнти: 400 г гарбуза, 5 середніх картоплин, 1 цибулина, 100 г кореня селери, 1 плавлений сирок, 250 г жирних вершків, сіль, спеції до смаку.

Приготування. Гарбуз, картоплю, селеру і цибулю почистити, пократити великими кубиками й обсмажити в сотейнику на вершковому маслі. Потому залити овочі водою так, щоб вона покривала їх на 5 сантиметрів, і тушувати до м'якості. Коли овочі стануть м'якими, перетерти їх на пюре за допомогою блендера. Потім поставити на вогонь і поступово додавати подрібнений плавлений сирок і постійно помішувати, щоб він розчинився. Додати вершки, досолити й поперчити до смаку. При подачі можна прикрасити зеленню і сухариками.

КРЕМ-СУП ІЗ ГАРБУЗА ТА ШАМПІНЬОНІВ

У похмурі осінні дні від самого вигляду такого жовтогарячого супчику стає тепліше

Інгредієнти: 1 невеличкий гарбуз, 250 г шампіньонів, 1 цибулина, 2 зубчики часнику, 50 г твердого сиру, 3 ст. л. сметани, 1 болгарський перець, сіль та спеції – за смаком.

Приготування. Очистити гарбуз від шкірки і зварити м'якоть до напівготовності. Перець почистити і нарізати соломкою, тонкими напівкільцями пократити цибулю, пластинками – гриби, змішати ці інгредієнти з подрібненим часником і обсмажити на пателні. Туди ж додати нарізаний шматочками гарбуз і сметану, по-

Яскраві гарбузові барви додадуть настрою навіть у найпохмуріший день.

солити, поперчити і тушувати до готовності. Влити до овочів трохи бульйону, в якому варили гарбуз, довести до кипіння, вкинути порізаний маленькими шматочками сир, після чого подрібнити все за допомогою блендера. При подачі на стіл притрусити зеленню та смаженими шампіньйонами. Смакуватиме з рум'яними грінками.

ГАРБУЗ ПО-ГРЕЦЬКИ

Це ідеальний варіант гарніру і до рибних, і до м'ясних страв, а також прекрасна пісна страва. Ароматний м'ясистий овоч з оливковою олією, базиліком і часником можна приготувати в духовці за 30 хвилин. Для запікання найкраще підходить мускатний гарбуз, але можна взяти і будь-який інший сорт

Інгредієнти: 500 г гарбуза, 1 ст. л. томатної пасти, 2 зубчики часнику, базилік сушений, оливкова олія, сіль, перець – до смаку

Приготування. Очистити гарбуз від шкірки і насіння, нарізати кубиками або чималими кубиками. Розігріти в сковороді оливкову олію, викласти гарбуз, обсмажити на середньому вогні до рум'яної скоринки. Додати всі спеції, томатну пасту, подрібнений часник, перемішати інгредієнти й смажити ще 1–2 хвилини. Розігріти духовку до 180°C. Перекласти гарбуз у форму для запікання і влити на дно трохи води. Накрити фольгою і поставити в духовку на 25–30

хвилин. Готовий гарбуз можна прикрасити базиліком або кунжутом.

«КАРЕТА ДЛЯ ПОПЕЛЮШКИ»

Хочете здивувати гостей або рідних незвичайною стравою? Все геніальне – просте! Подайте до столу фарширований гарбуз у казковому оформленні

Інгредієнти: гарбуз (1,5–2 кг), 350–400 г м'ясного фаршу, 2 цибулини, 1 склянка рису, 1–2 шт. болгарського перцю, 2 морквини, 2 помідори, пучок зелені петрушки, 1 склянка овочевого або м'ясного бульйону, 3–4 зубочки часнику, олія, сіль, перець – за смаком.

Приготування. Гарбуз помити, зрізати «кришечку» і за допомогою ложки вишкрябати м'якоть. Отриману «посудину» всередині посолити і поперчити. На сковороді розігріти олію й обсмажити фарш із подрібненою цибулею та морквою. Помідори й пе-

рець порізати кубиками і також обсмажити. Рис відварити до напівготовності. Змішати в мисці рис, перець із помідорами, фарш із морквою та цибулею, додати дрібно посічену петрушку і пропущений через прес часник, сіль, перець, вимішати. Наповнити цією начинкою підготовлену «карету», влити бульйон. Із зовнішнього боку гарбуз разом із кришечкою змастити оливковою олією і запікати в духовці при 200°C упродовж години. Гарбуз викласти на тарілку, притрушено зеленню, оформити у вигляді карети для Попелюшки: з вареної картоплі сформувати мишей, вушка зробити з гарбузового насіння, очі – з гвоздики чи перцю, колеса для карети – з кружалець лимона і редиски, повідки – з копченого сиру-«косички».

До речі

– Начинка для гарбуза має бути соковитою. Можна заправити її

Казкова карета особливо сподобається малюкам. А нафарширувати її можна як м'ясною, так і солодкою начинкою.

вершками, сметаною або соусом.

- Гарбуз потребує домінуючих ноток – прянощів, трав, спецій. Це може бути кориця, мускатний горіх, імбир, суміш перців тощо.

- Для фарширування не варто брати великий гарбуз.

ДЕРУНИ «ОСІННІ»

Ці оладки з тертої картоплі люблять і дорослі, й діти. Доповнивши їх гарбузом, надамо не тільки красивого забарвлення, а й збагатимо вітамінами

Інгредієнти: 5–6 картоплин, 250–300 г гарбуза, 3 яйця, 150 г твердого сиру, сіль, перець, 0,5 ч. л. карі (або інших улюблених спецій), борошно, олія для смаження.

Приготування. Очищену картоплю, гарбуз і сир потерти на тертці з великими отворами, додати яйця, спеції, посолити, поперчити і добре вимішати. Борошно підсипати поступово, тісто повинне мати консистенцію густої сметани. Картопляно-гарбузову масу ложкою викладати на гарячу сковорідку з розігрітою олією і смажити з обох боків спочатку на сильному вогні до утворення золотистої скоринки, а потім на меншому доводити до готовності. Подавати страву зі сметаною або улюбленим соусом.

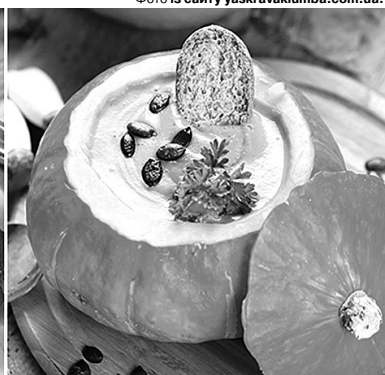
ГАРБУЗ У ДУХОВЦІ З КАРТОПЛЕЮ І БЕКОНОМ

Інгредієнти: 1 кг гарбуза, 500 г картоплі, 1 кабачок, 1 цибулина, 200 г бекону, 50 г твердого сиру, 200 мл молока, 2 ст. л. майонезу, 1 ст. л. олії, щіпка меленого коріандру, чорний мелений перець та сіль за смаком.

Приготування. Гарбуз і кабачок очистити від насіння і шкірки й потерти на крупній

Дієтологи рекомендують вживати гарбуз у якості гарніру. Це пов'язано з тим, що він містить вітамін Т, який допомагає організму засвоювати важку їжу.

тертці. Картоплю почистити і пократити тонкими кружальцями. Цибулю дрібно порізати. Скибочки бекону трохи обсмажити на сковороді, потім додати цибулю і смажити до рум'яності. Змішати молоко, майонез, спеції, посолити і перемішати. Деко змастити олією і викласти інгредієнти пластами у такій послідовності: гарбуз, кабачок, картопля, цибуля з беконом. Залити молочною сумішшю і запікати у розігрітій до 180°C духовці протягом 45–50 хвилин. За 10 хвилин до готовності посипати страву тертим сиром.

ГАРБУЗОВО-МОРКВЯНІ КОТЛЕТИ НА ПАРУ

Інгредієнти: середній гарбуз, 3 морквини, 1 яйце, 2 ст. л. манки, 0,5 скл. молока, 1 ст. л. цукру, сіль, оливкова олія.

Приготування. Гарбуз і моркву натріть на крупній тертці. Проваріть терту моркву в молоці, доведіть до готовності, додайте гарбуз і манку, перемішайте і варіть іще протягом 10 хвилин. Коли маса охолоне, додайте туди яйце, цукор і сіль, добре вимішайте. З отриманого тіста сформуйте котлети, збризніть їх оливковою олією і помістіть у пароварку на 20 хвилин.

ПИРИГ ІЗ ГАРБУЗОМ, ЦИБУЛЕЮ І СИРОМ

Інгредієнти: 2 листи листового бездріжджового тіста, 300 г гарбуза, 150 г сиру твердого (або сулугуні), 1 цибулина, 1 яєчний жовток, оливкова олія, сіль.

Приготування. Гарбуз почистити, нарізати тонкими скибочками, скропити 2 ложками оливкової олії. Розігріти сковороду-гриль та обсмажити шматочки з обох боків до готовності. Цибулю пократити тонкими півкільцями і в окремій сковороді обсмажити на оливковій олії. Сир натерти на крупній тертці. Форму застелити папером для випічки. Попередньо розморожене тісто злегка розкачати у прямокутники й укласти один на деко. На нього, відступаючи трохи від країв, викласти цибулю та скибочки гарбуза, зверху посипати тертим сиром. Другим листом тіста накрити зверху, щільно притиснувши краї. Жовток посолити, злегка збити, змастити ним пиріг і гострим ножом зробити діагональні неглибокі надрізи. Випікати в розігрітій духовці 30 хвилин.

ГАРБУЗ, ФАРШИРОВАНІЙ СУХОФРУКТАМИ

Тим, хто любить страви з цього овоча, сподобаються неординарні смакові відчуття

Інгредієнти: невеличкий гарбуз, пів склянки рису, по чверті склянки родзинок, кураги і чорносливу, пів склянки вершків, пів склянки меду.

Приготування. Гарбуз помити, зрізати верхівку, вибрати насіння і волокна. Рис зварити до напівготовності. Сухофрукти промити, все, окрім ізюму, нарізати шматочками, змішати з рисом і медом. Додати в начинку вершки, нафарширувати гарбуз, накрити зрізаною верхівкою і поставити в розігріту духов-

ку. Запікати при температурі 180 градусів близько години. Подавати з будь-яким солодким соусом.

ЗОЛТАВІ ОЛАДКИ

Запропонуйте діткам таку страву – вони навіть не здогадаються, що це оладки з гарбуза. З насолодою ласуватимуть ними і дорослі

Інгредієнти: 400 г гарбуза, 200 г сметани, 0,5 ч. л. харчової соди, 1 яйце, 1 ст. л. цукру, по щіпці ванільного цукру та солі, 3–5 ст. л. борошна, олія.

Приготування. Чистимо гарбуз і натираємо на тертці. Висипаємо в каструлю з невеликою кількістю води, доводимо до кипіння і варимо на маленькому вогні 5–7 хвилин. Зливаємо залишки води і подрібнюємо гарбуз у блендері. Змішуємо з іншими інгредієнтами, викладаємо тісто ложкою на розпечену пательню з олією і смажимо оладки. Перед подачею можна посипати цукровою пудрою.

ГАРБУЗОВО-ЛИМОННИЙ СІК

Смачний і корисний напій завжди буде під рукою в зимові холоди, особливо стане у пригоді в період застуд

Інгредієнти: 1 кг м'якоти гарбуза, 250 г цукру, 2 л води, 1 лимон.

Приготування. Підготовлену м'якоть гарбуза натираємо на тертці і заливаємо киплячим цукровим сиропом. Перемішуємо і варимо на слабкому вогні протягом 15–18 хвилин. Охолоджену гарбузову масу подрібнюємо за допомогою сита або блендера. Відразу ж додаємо свіжовичавлений лимонний сік, доводимо до кипіння, уварюємо 10–15 хвилин, помішуючи, після чого розливаємо його у стерилізовані банки і закатуємо.

Фото із сайту smakuivdoma.com.ua.

А ще цей овоч може стати чудовим елементом декору – як у саду, так і в оселі.

Фото із сайту yaskravaklumba.com.ua.

Син дивився на батька очима рідної мами...

Фотоколаж із сайту volyn.com.ua.

● НА ПЕРЕХРЕСТЯХ ДОЛІ

Олексій не знав, чи зможе колись розповісти Світлані правду. Чи живе вона там, де раніше. Лише знав, що взяв тяжкий гріх на душу. Колись про це не думав. Все було байдуже, крім статків, статусу. І те, що вчинив зі Світланною, не викликало докорів сумління. Вважав дівчину подарунком долі, який багато чого вирішив...

Ольга ЧОРНА

В Олексія з Інною – дружиною – було дві таємниці. І вона забрала їх із собою на той світ. А він дав обіцянку мовчати...

...Олексій знову поїхав на цвинтар. На могили Вадима та Інни. Сина та дружини.

Вадим пішов на війну добровольцем. Майже у перші дні. Олексій з Інною були проти.

– Чого тобі не вистачає?! – зірвалася на крик Інна. – Ми

«Я дав слово, що берегитиму таємницю. Але як мені жити з цим?».

Я, Олексію, не зможу мати дітей. Через аборт. Мої цього не знають. Сподіваюся, ти їм нічого не скажеш. Дай слово!

все маємо. Живи! Поглянь, якими закоханими очима Надійка на тебе дивиться. А її батьки – не прості люди.

– Мамо, ти забула додати улюблену фразу: «Як і ми».

– Жартуєш. А війна – це не жарти.

– Ти гадаєш, воювати повинні лише «прості» люди?

– Олексію, скажи синові що-небудь. Поясни йому...

– Мамо, я вже давно дорослий. Тридцятка на носі.

– Дорослий... В дорослих є дружини, діти, а ти...

Вадим від свого рішення не відступив. А Інна «пиляла» чоловіка:

– Твій син, Олексію, вдався в цю... Ми для нього стараємось. Якби побрався з Надійкою...

– Наш син, Інно, наш...

...Юліан Ростиславович, Іннин батько, колись сказав Олексієві:

– Коли одружишся з моєю донькою і народите сина – озолочу. Внука хочу. Спาดкоємця.

Інна чула розмову й розчарувала свого кавалера:

– Я, Олексію, не зможу мати дітей. Через аборт. Мої цього не знають. Сподіваюся, ти їм нічого не скажеш. Дай слово! Батько мене прибіє.

– Добре... Не скажу...

Закінчення історії на с. 6

Що відбувається з тілом, коли ми перестаємо займатися сексом

● ШПАРГАЛКА ДЛЯ ДВОХ

Ви недавно розійшлися зі своїм партнером чи просто занадто зайняті? Можливо, робота та маленькі діти сприяють тому, що вечорами ви миттю засинаєте, щойно ваша голова торкається до подушки? Причини відсутності сексу можуть бути різними. Наслідки ж у всіх будуть однаковими й не дуже приємними

Соня ПОЦЛУЙЧИК

Кілька днів перерви перетворюються на тижні, а тижні – на місяці. Спочатку просто відчувається легка нестача сексу, а потім вона стає звичною, невіддільною

«Без інтиму починаємо помічати в себе не тільки дивні емоційні реакції, а й відчутні фізичні проблеми».

У людей, які ведуть регулярне статеве життя, імунітет вищий на 33%.

частиною життя. Ми починаємо помічати в себе не тільки дивні емоційні реакції, а й відчутні фізичні проблеми.

Відсутність сексу не просто робить нас трохи нервовими. Вона загрожує цілком реальними хворобами.

ЗНИЖУЄТЬСЯ ІМУНІТЕТ

Лікар Корі Б. Гонікмен (Corey B. Honickman) вважає, що імунна система слабшає, коли ми на тривалий період припиняємо займатися сексом. Дослідження засвідчують, що у людей, які ведуть регулярне статеве життя, імунітет вищий на 33%.

ПІДВИЩУЄТЬСЯ РІВЕНЬ СТРЕСУ

Секс підвищує вироблення серотоніну, гормону щастя. Відповідно відсутність акту призупиняє цю фабрику задоволення та підвищує рівень стресу. Дослідження, проведені в Університеті Пейслі (Великобританія), підтверджують, що люди після звичайного сексу можуть впоратися зі стресовими ситуаціями набагато краще, ніж ті, що практикують інші форми або утримуються від любові.

Продовження пікантної теми – на с. 10